

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11EK/1009/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125295105
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Hric
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125295105.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 724 803 právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO:53 255 739 proti povinnému: Pavol Molčan, nar. 29.12.1958, bytom 080 01 Prešov, o vymoženie 2675,67 Eur s príslušenstvom, o návrhu na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku z a m i e t a .

II. Oprávnený n e m á nárok na náhradu trov exekučného konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 25. 04. 2025 domáhal od povinného vymoženie 2675,67 Eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C/60/2010 zo dňa 27. 07. 2010. Návrh na vykonanie exekúcie bol uplatnený podľa zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“).

2. Súd výzvou zo dňa 19. 05. 2025 vyzval oprávneného, aby v lehote 5 dní doplnil k návrhu na vykonanie exekúcie prílohy v zmysle § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku - spotrebiteľskú zmluvu, na podklade ktorej vznikol nárok priznaný exekučným titulom, nakoľko z podaného návrhu na vykonanie exekúcie vyplýva, že návrhom sa uplatňuje nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd totiž preskúmaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zistil, že oprávnený k návrhu nepriložil spotrebiteľskú zmluvu aj napriek tomu, že návrhom na vykonanie exekúcie sa uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Uvedená skutočnosť je zrejماً jednak zo samotného označenia povinného v exekučnom titule (menom, priezviskom, dátumom narodenia a adresou pobytu, kde ide o údaje typické pre označenie fyzickej osoby, spotrebiteľa, teda osoby odlišnej od podnikateľa, či inej osoby konajúcej v predmete svojej obchodnej činnosti) a ďalej uvedená skutočnosť vyplýva z tvrdenia oprávneného, ktorý v návrhu na vykonanie exekúcie v časti H/ uviedol, že sa jedná o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy pričom oprávnený túto skutočnosť v priebehu exekučného konania nevyvrátil. Zároveň je na tomto mieste potrebné uviesť, že v danom prípade sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie podľa ZoUNEK a v zmysle uvedeného predpisu dal zákonodarca možnosť oprávnenému v prípade, že dôjde k zastaveniu starej exekúcie, domáhať sa od povinného vymoženie pohľadávky, a to prostredníctvom opätovného návrhu. Je potrebné ale zdôrazniť, že hoci sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie, súčasne to ale neznamená, že tento návrh by mal byť posudzovaný inak (odlišne) než akýkoľvek iný „nový“ návrh na vykonanie exekúcie. Uvedené totiž nemá oporu v zákonnej úprave. Opätovný návrh na vykonanie exekúcie, ako každý iný návrh na vykonanie exekúcie, podlieha novým pravidlám exekučného konania v zmysle Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, čo znamená, že exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný tento návrh posúdiť z pohľadu novej právnej úpravy.

3. Oprávnený na vyššie špecifikovanú výzvu súdu zo dňa 26.05.2025 reagoval podaním v ktorom uviedol: „Oprávnený v tejto súvislosti dáva súdu do pozornosti, že opätovný návrh na vykonanie exekúcie alebo tzv. repodaj podľa zák.č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), sa podáva podľa ust. § 9 ZoUNEK. Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoUNEK: „Ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.“ Ustanovenie § 9 ods. 1 ZoUNEK presne definuje, čo je potrebné priložiť k takémuto repodaju, pričom sa jedná a) o exekučný titul, b) upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo c) uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli. Predmetné ustanovenie teda žiadnym spôsobom neuvádza obligatórne predložiť aj spotrebiteľskú zmluvu. Ak je súd toho názoru, že opätovný návrh musí spĺňať (pokiaľ ide o predloženie listín) aj ust. § 48 ods. 4 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj „EP“ alebo „Exekučný poriadok“) a dodatočne náležitosti uvedené v rámci ust. § 9 ZoUNEK, tak predmetný názor oprávnený považuje za nesprávny z viacerých dôvodov. V tejto súvislosti možno v prvom rade poukázať na gramatický výklad zákonného znenia, kedy ust. § 9 ods.1 ZoUNEK ako prvú listinu na predložene k návrhu uvádza exekučný titul. Exekučný titul sa však spomína aj v rámci ust. § 48 ods. 4 písm. a) EP. Teda ak by mal zákonodarca za to, že ust. § 9 ods. ZoUNEK uvádza (len) dodatočné listiny (navyše), potom by exekučný titul predsa neuvádzal (duplicitne), ale uviedol by len listiny, ktoré nie sú taxatívne vymedzené Exekučným poriadkom. Ďalej je potrebné poukázať na znenie ust. § 10 ods. 1 ZoUNEK, podľa ktorého: „Ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).“ Z logického i gramatického výkladu, je zrejماً tzv. subsidiarita právnych predpisov, slovne (štandardne) vyjadrená: „Ak tento zákon neustanovuje inak“ ZoUNEK však obligatórne listiny k repodaju ustanovuje inak ako Exekučnom poriadku, teda Exekučný poriadok je v tejto časti neaplikovateľný - subsidiarita sa neuplatní, nakoľko tento zákon (ZoUNEK) ustanovuje inak. V predmetnom právnom predpise nie je uvedený žiaden dualistický prístup vo veciach spotrebiteľských - napokon, ak by zákonodarca postup vyžiadaný súdom mienil zachytiť v ZoUNEK, podľa názoru oprávneného by to tam bolo presne zadefinované (normované). Ani ochrana spotrebiteľa neopravňuje súd k nerešpektovaniu zákonných ustanovení, resp. k takým extenzívnym výkladom, ktoré nemajú oporu v prijatej právnej úprave a nemožno ju ani vyvodiť žiadnym z právom akceptovaných výkladov zákona. Oprávnený pripomína, že aj ust. § 54 ods. 2, 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, sa týkajú obsahu spotrebiteľských zmlúv, nie obsahu právnych noriem resp. zvolených právnych predpisov. Nemožno v tejto súvislosti opomenúť základné právne zásady, ako je Lex specialis derogat legi generali (špeciálny/konkrétnejší zákon deroguje všeobecnejší zákon), t. j. právny princíp pochádzajúci z rímskeho práva, ktorý znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov, prednosť má konkrétnejší právny predpis oproti všeobecnejšiemu. Záverom oprávnený poukazuje aj na praktickú rovinu bežného podnikateľského života, kedy je potrebné si uvedomiť aj základne súvislosti spojené s takouto požiadavkou súdu, ako je napr. archivačná doba. Exekúcie v režime ZoUNEK sú exekúciami starými (§ 1 ods. 2 ZoUNEK), ktoré začali viac než pred dekádou, pričom samotné spotrebiteľské zmluvy sú ešte omnoho staršie a teda je viac než zrejmé, že takouto listinou už bežne veriteľ ani nemusí disponovať, či už z dôvodu uplynutia archivačnej doby alebo aj z dôvodu, že ako veriteľ sa oprávnene spoliehal na to, že keď sa už raz vedie exekúcia z pred obdobia 01.04.2017, na základe exekučného titulu s tým, že bolo riadne vydané upovedomenie začatí exekúcie. Veriteľ predsa nemohol dobre predpokladať, že v roku 2019 bude prijatý zákon (ZoUNEK) a veriteľ (ako už oprávnený z exekučného konania, právoplatne priznaného exekučného titulu) bude opätovne potrebovať v konkrétnych prípadoch aj 20 rokov starú spotrebiteľskú zmluvu. Podľa názoru oprávneného je výklad právnych noriem zvolený súdom v rozpore s oprávnenými očakávaniami subjektov práv (legitímne očakávanie veriteľa), čo podľa názoru oprávneného nemôže ísť na ťarchu veriteľa pohľadávky. Exekučný súd nemôže zasahovať do legitímne nadobudnutých práv veriteľa, ktorý legitímne očakával, že bude rešpektovaná právna norma a rovnako jeho judikované právo, ktoré už prešlo exekúciou v minulosti. Oprávnený ma za to, že zákonodarca s uvedeným scenárom rátať a preto od iných listín (ktoré teraz vyžaduje súd) v rámci povinných náležitostí podľa § 9 ods. 1 ZoUNEK upustil (teda ich nevyžaduje, lebo v uvedených prípadoch to zväčša ani nie je dobre možné). Na základe vyššie uvedeného jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach oprávnený súdu navrhuje, aby pokračoval v exekučnom konaní, pričom oprávnený nie je povinný v zmysle cit. zákona požiadavke súdu vyhovieť.

4. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

5. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

6. Podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 53 ods. 4 prvá veta Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

8. Podľa § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, k návrhu na vykonanie exekúcie sa musí pripojiť spotrebiteľská zmluva a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje, ak ide exekúciu na podklade exekučného titulu priznávajúceho nárok zo spotrebiteľskej zmluvy; to neplatí, ak je exekučným titulom platobný rozkaz vydaný v upomínacom konaní alebo bol návrh na vydanie platobného rozkazu podaný podľa zákona o upomínacom konaní.

9. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „ZOUNEK“), ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

10. V súvislosti s návrhom na vykonanie exekúcie exekučný súd pristúpil k posúdeniu dôvodnosti predmetného návrhu na vykonanie exekúcie a nároku priznaného exekučným titulom v zmysle aktuálnej judikatúry. Súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti uvádza, že zmyslom exekučného konania je ochrana porušených práv oprávneného, a to cestou štátno-mocenského vynútenia povinností smerujúcich k uspokojeniu týchto práv. Na to však, aby súd mohol pristúpiť k vymáhaniu pohľadávky oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora, za predpokladu, že hovoríme o nároku, ktorý vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, musí túto podrobiť prieskumu. Súd zároveň dáva do pozornosti aj samotné ustanovenie § 10 odsek 1 ZOUNEK, v ktorom zákonodarca jasne stanovuje, že na opätovne podané staré exekúcie, teda repodaje, sa vzťahuje Exekučný poriadok s výnimkou § 53 ods. 3 písm. g). Exekučné konanie je akosi poslednou inštanciou bytia súdnych, prípadne iných im na roveň postavených rozhodnutí, kde dochádza k nútenému výkonu povinností uložených súdnymi rozhodnutiami, prípadne inými rozhodnutiami, ktoré sú v súlade s ustanoveniami exekučného poriadku definované ako exekučné tituly. Exekučný súd má ako posledný možnosť, resp. povinnosť preskúmať spotrebiteľskú zmluvu za účelom posúdenia jej obsahu pre neprijateľné zmluvné podmienky a zabezpečenie tak zvýšenej ochrany spotrebiteľa s poukazom najmä na ustanovenie § 53 ods. 3 Exekučného poriadku. Ako už súd na tomto mieste poznamenal, spotrebiteľská zmluva je tak esenciálnou náležitosťou návrhu na vykonanie exekúcie a fundamentálnym predpokladom jeho vyhoveniu. Súd záverom dodáva, že podanie návrhu na vykonanie exekúcie je prejavom dispozičného oprávnenia oprávneného a jedine on zaň zodpovedá. Súd v žiadnom prípade nemá nahrádzať procesnú aktivitu účastníka konania.

11. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd s poukazom na § 53 odsek 4 Exekučného poriadku v spojení s § 53 odsek 1 písmeno a) Exekučného poriadku návrh oprávneného zamietol.

12. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom

povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

13. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

14. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

15. Podľa § 35 ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený.

16. Vzhľadom na to, že došlo k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, kde účastníkom konania je iba oprávnený a súčasne konanie trpí vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že oprávnený, ktorý bol neúspešný s návrhom na vykonanie exekúcie, nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.